

# Ελεημοσύνη, το τέλειον και ευάρεστον θείον θέλημα

/ [Πεμπτούσία](#)



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1KMC07U>]

Κανένας δεν μπορεί να πει: «Είμαι φτωχός και δεν έχω να ελεήσω». Γιατί, και αν ακόμα δεν μπορείς να δώσεις, όπως εκείνοι οι πλούσιοι που έβαζαν τα δώρα τους στο γαζοφυλάκιο, δώσε δυο λεπτά (Μαρκ. 12, 41 - Λουκ. 21, 3), όπως η φτωχιά εκείνη χήρα. Και τα δέχεται ο Θεός από μέρους σου καλύτερα κι από τα δώρα των πλουσίων. Ούτε αυτά δεν έχεις; Έχεις όμως δύναμη σωματική και μπορείς με τη διακονία σου να ελεήσεις τον άρρωστο. Δεν μπορείς ούτε αυτό; Μπορείς με τον καλό σου λόγο να παρηγορήσεις τον αδελφό σου. Ελέησέ τον λοιπόν με τον καλό σου λόγο και άκουσε αυτόν που λέει: «Είναι προτιμότερος ο καλός λόγος από τα υλικά δώρα» (Σοφ. Σειρ. 18, 16). Ας υποθέσουμε ότι ούτε με το λόγο δεν μπορείς να ελεήσεις. Μπορείς όμως, αν οργιστεί μαζί σου ο αδελφός σου, να τον ελεήσεις και να τον υπομείνεις την ώρα της ταραχής του, αφού τον βλέπεις να επηρεάζεται από τον κοινό εχθρό (διάβολο).



Και αντί να του πεις ένα λόγο και να τον ταραξείς περισσότερο, να σιωπήσεις και να ελεήσεις την ψυχή του, παίρνοντάς την από τα χέρια του εχθρού. Μπορείς πάλι αν αμαρτήσει εις βάρος σου ο αδελφός σου, να τον ελεήσεις και να του συγχωρέσεις την αμαρτία, για να πάρεις και συ από το Θεό άφεση. Γιατί λέει η Αγία Γραφή: «Συγχωρέστε για να συγχωρεθείτε» (Λουκ. 6, 37). Και βρίσκεσαι στη θέση να ελεείς την ψυχή του αδελφού σου, συγχωρώντας του για όσα αμάρτησε εις βάρος σου. Γιατί ο Θεός μας έδωσε την εξουσία, αν θέλουμε, να συγχωρούμε ο ένας του άλλου τα αμαρτήματα. Και ναι μεν, δεν έχεις τη δυνατότητα να ελεήσεις το σώμα του αδελφού σου, ελεείς όμως την ψυχή του. Και ποια μεγαλύτερη ελεημοσύνη υπάρχει από εκείνη που προσφέρεται στην ψυχή; Γιατί όπως ακριβώς η ψυχή έχει μεγαλύτερη αξία από το σώμα, έτσι και η ελεημοσύνη που προσφέρεται στην ψυχή έχει μεγαλύτερη αξία απ' αυτή που γίνεται στο σώμα[4].

Ωστε λοιπόν κανένας δεν μπορεί να πει: «Δεν μπορώ να κάνω ελεημοσύνη». Ο καθένας μπορεί, κατά τη δύναμή του και ανάλογα με την κατάστασή του. Μόνο, να έχει κανείς το νου του, το καλό που κάνει, να το κάνει με επίγνωση, όπως είπαμε και για κάθε άλλη αρετή. Γιατί είπαμε ότι εκείνος που ενεργεί με επίγνωση, αυτός είναι ο αναγνωρισμένος τεχνίτης, που οικοδομεί με ασφάλεια το σπίτι του. Γι' αυτόν λέει το Ευαγγέλιο: «Ο φρόνιμος άνθρωπος κτίζει το σπίτι του πάνω στην πέτρα και δεν μπορεί καμιά ενάντια δύναμη να το διασαλέψει» (Ματθ. 7, 24).

Ο φιλόanthρωπος Θεός να δώσει ν' ακούμε και να εφαρμόζουμε όσα διδασκόμαστε,

για να μην γίνουν αυτά τα λόγια την ημέρα της κρίσεως, αιτία κολάσεως, γιατί σ' Αυτόν αρμόζει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

[4] «Έκτεμνε τα σωματικά πάθη, έκτεμνε και τα ψυχικά. Όσω γαρ ψυχή τιμιώτερον σώματος, τοσούτω τιμιώτερον καθάραι ψυχήν, ή σώμα. Ει δε η του σώματος κάθαρσις των επαινετών, σκόπει μοι πόσον η της ψυχής μείζων τε και υψηλότερα». (Γρηγ. Θεολ. P.G. 36, 308A Πρβλ. και Μαρκ. Ερημ. P.G. 65, 969-972).

**Πηγή: Αββά Δωροθέου, Έργα ασκητικά, σελ. 337-347, Εκδόσεις «Ετοιμασία», Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 1993.**